

ЩО ТРѢБВА ДА ПРАВИМЪ ЗА НАРОДНО-ТО НИ ПОДОБРЯВАНІЕ?

Всички ные знаемъ, па ся и гордѣмъ съ това, че Промысль Божій е надарилъ нашіа народъ съ прѣкрасно мѣсто за обиталище. Защото земя-та, или тая прѣкрасна градина, въ кож-то обитава нашій-тъ народъ, производи всичко, щото трѣбва на единъ народъ, дори и толкосъ много, щото отъ него може и навѣнъ да ся износи за проданъ. Земя-та на наше-то мило отечество Българско обливаетъ три моря, просичатъ ѿ три четири плавателны рѣкы и орошаватъ ѿ много бистры потоци; подвигатъ ѿ дори до облацы-ты стрѣмны зеленопокрыты планины отъ дѣйствины горы и дебелы пашы и прохлаждатъ ѿ пространны бранища (коріи) и много джбравы (ормавлжы). Всичко това е безбройно богатство за народа ни. Наше-то отечество ако и да е по нѣгдѣ планинисто, нѣ такывы краища ся губятъ испрѣдъ пространны-ты плодородны поля, испрѣдъ хубавы-ты райскы долины, покрыты отъ сѣнокосны лжы и плодородны овоцкы и испрѣдъ намычени-ты брѣгове съ медоточны лозя.

Ако разгледамы наше-то поднебіе (климатъ) то е толкосъ мягко, щото помага и на нѣкои южны плодове да зрѣють; наше-то отечество е заедно и отечество на памука, на копринж-тж, на трѣндафела и на много другы нужды за поминѣка ни и скжпоцѣнны за обогатяваніе-то ни произведія. Най-послѣ и самый-тъ нашъ Българскый Народъ е духовитъ, трудолюбивъ и пріимчивъ. Само едно нѣщо му не достига, а то е *знаніе-шо*, което бы могло да му бже вѣренъ водачъ къмъ неговж-тж добрж честь и кое-то бы го направило способенъ да употреби на свое добро всичко онова, кое-то му стои спорно на негово расположеніе; ала отъ простотж, отъ незнайніе всичко това става у него наопакы. Нашій-тъ народъ ся мжчи да прѣобраща земж-тж та да искарева жито, памукъ и другы такывы; той ся труди да развѣжда добытъкъ, та да искарева вълж, кожи и др. т.; съ негово-то бодро настояваніе става коприната и др. т., нѣ съ всички тыя ся подряждатъ просвѣщени-ти Европейци, а той остая пакъ гладенъ, голъ и потѣнжлъ въ неи-